

P7_TA(2013)0274

Svoboda tiska in medijev po svetu

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. junija 2013 o svobodi tiska in medijev po svetu (2011/2081(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 19 Splošne deklaracije o človekovih pravicah, člena 19 Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah ter Konvencije Unesca o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja,
- ob upoštevanju člena 13 Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah, ki otrokom priznava pravico do izražanja,
- ob upoštevanju resolucije Sveta ZN za človekove pravice z dne 28. marca 2008 (7/36), ki podaljšuje mandat posebnega poročevalca za spodbujanje in varovanje pravice do svobode mnenja in izražanja¹,
- ob upoštevanju poročil posebnega poročevalca ZN o spodbujanju in varovanju pravice do svobode mnenja in izražanja Franka La Rueja², ki poudarjajo veljavnost mednarodnih norm in standardov na področju človekovih pravic v zvezi s svobodo mnenja in izražanja na spletu kot komunikacijskem mediju,
- ob upoštevanju resolucije Sveta ZN za človekove pravice z dne 5. julija 2012 o spodbujanju, varstvu in uživanju človekovih pravic na internetu³, ki priznava pomen varstva človekovih pravic in prostega pretoka informacij na internetu,
- ob upoštevanju poročila posebnega predstavnika ZN z dne 21. marca 2011 o vprašanju človekovih pravic in nadsocijalnih družb in drugih podjetij Johna Ruggieja z naslovom „Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations “Protect, Respect and Remedy” Framework“ (Vodilna načela o podjetništvu in človekovih pravicah: izvajanje okvira Združenih narodov „varovanje, spoštovanje in pomoč“)⁴,
- ob upoštevanju resolucije Varnostnega sveta ZN S/RES/1738 z dne 23. decembra 2006 o napadih na novinarje in medijske strokovnjake ter z njimi povezano osebje v oboroženih

¹ http://ap.ohchr.org/Documents/E/HRC/resolutions/A_HRC_RES_7_36.pdf.

² Zlasti poročil z dne 16. maja 2011 (A/HRC/17/27), 10. avgusta 2011 (A/66/290), 4. junija 2012 (A/HRC/20/17) in 7. septembra 2012 (A/67/357), ki so na voljo na: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomOpinion/Pages/Annual.aspx>.

³ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/G12/153/25/PDF/G1215325.pdf?OpenElement>.

⁴ A/HRC/17/31, na voljo na: http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Business/A-HRC-17-31_AEV.pdf.

spopadih¹,

- ob upoštevanju ženevske konvencije z dne 12. avgusta 1949², zlasti člena 79 Dodatnega protokola I glede zaščite novinarjev, udeleženih v nevarnih strokovnih misijah na območjih oboroženih spopadov,
- ob upoštevanju akcijskega načrta ZN o varnosti novinarjev in vprašanju nekaznovanosti, ki ga je 12. aprila 2012 potrdil odbor izvršnih direktorjev ZN³,
- ob upoštevanju resolucije št 1920(2013) o poročilu parlamentarne skupščine Sveta Evrope o svobodi medijev v Evropi, sprejetem 24. januarja 2013,
- ob upoštevanju dela, ki ga je opravila Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) na področju svobode medijev, zlasti poročil njenega predstavnika za svobodo medijev,
- ob upoštevanju poročil nevladnih organizacij na področju medijev, kot so Novinarji brez meja (indeksi svobode tiska), Freedom House (poročila o svobodi tiska) ter Mednarodni inštitut za tisk (Death Watch in letni pregled svobode svetovnega tiska),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. februarja 2013 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb: spodbujanje interesov družbe in pot k trajnostnemu in vključujočemu okrevanju⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. februarja 2013 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb: upravičljivo, pregledno in odgovorno poslovno ravnanje in trajnostna rast⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. decembra 2012 o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2011 in politiki Evropske unije na tem področju⁶,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. novembra 2012 o prihodnji svetovni konferenci o mednarodnih telekomunikacijah (WCIT-2012) Mednarodne telekomunikacijske zveze in morebitni širitvi obsega mednarodnih telekomunikacijskih pravil⁷,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. decembra 2012 o strategiji digitalne svobode v zunanji politiki EU⁸,
- ob upoštevanju strateškega okvira za človekove pravice in demokracijo ter akcijskega

¹ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/681/60/PDF/N0668160.pdf?OpenElement>.

² <http://www.un-documents.net/gc-pl.htm>.

³ http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CI/CI/pdf/official_documents/un_plan_action_safety_en.pdf.

⁴ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0050.

⁵ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0049.

⁶ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0503.

⁷ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0451.

⁸ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0470.

načrta za njegovo izvajanje (11855/2012), ki ga je sprejel Svet 25. junija 2012,

- ob upoštevanju priporočila Svetu z dne 13. junija 2012 o posebnem predstavniku EU za človekove pravice¹,
- ob upoštevanju izjav visoke predstavnice Catherine Ashton v imenu Evropske unije ob svetovnem dnevu svobode tiska²,
- ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter Evropske komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 12. decembra 2011 za naslovom „Človekove pravice in demokracija v središču zunanjega delovanja EU – za učinkovitejši pristop“ (COM(2011)0886),
- ob upoštevanju sporočila komisarke za digitalno agendo z dne 12. decembra 2011 o strategiji stalne povezanosti³,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 25. oktobra 2011 z naslovom „Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–14“ (COM(2011)0681),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. julija 2011 o zunanjih politikah EU v prid demokratizaciji⁴,
- ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter Komisije z dne 25. maja 2011 z naslovom „Nov odziv na spremembe v sosedstvu“ (COM(2011)0303),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. decembra 2008 o medijski pismenosti v digitalnem okolju⁵,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1889/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi instrumenta financiranja za spodbujanje demokracije in človekovih pravic po svetu (EIDHR)⁶ in vseh drugih instrumentov EU za zunanje financiranje,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. februarja 2006 o klavzuli o človekovih pravicah in demokraciji v sporazumih Evropske unije⁷,
- ob upoštevanju svojih resolucij o nujnih primerih kršitev človekovih pravic, demokratičnih načel in načel pravne države, tudi resolucij o posameznih državah, v

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0250.

² http://eeas.europa.eu/top_stories/2012/20120503_world_press_freedom_day_en.htm.
http://europa.eu/rapid/press-release_PRES-13-181_en.htm.

³ <http://blogs.ec.europa.eu/neelie-kroes/ict-human-rights-guidance>.

⁴ UL C 33 E, 5.2.2013, str. 165.

⁵ UL C 45 E, 23.2.2010, str. 9.

⁶ UL L 386, 29.12.2006, str 1.

⁷ UL C 290 E, 29.11.2006, str 107.

katerih je izražena skrb glede svobode tiska in medijev, kamor spada zlasti obsodba novinarjev in piscev spletnih dnevnikov na zaporno kazen,

- ob upoštevanju člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti njene določbe o spoštovanju svobode in pluralizma medijev,
- ob upoštevanju členov 3 in 21 Pogodbe o Evropski uniji in člena 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju smernic Evropske unije o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju Evropske konvencije o človekovih pravicah Sveta Evrope in tekočih pogajanjih o pristopu EU k tej konvenciji,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A7-0176/2013),

Načela in vloga tiska in medijev

- A. ker je svoboda izražanja splošna človekova pravica, na kateri temelji demokracija, in je bistvenega pomena za uresničevanje drugih pravic, h katerim stremijo ljudje po vsem svetu, na primer razvoj, dostojanstvo in izpolnitev vsakega človeškega bitja;
- B. ker ima omejevanje svobode izražanja resne posledice, mora biti zelo omejeno in ga je mogoče upravičiti le pod ozko opredeljenimi in strogimi pogoji, ki jih določa zakon, ki tudi sam velja za zakonitega po mednarodnem pravu; ker je svoboda izražanja temeljna pravica, tesno povezana s pluralizmom in svobodo tiska in drugih medijev; ker so države, ki so podpisale Mednarodni pakt o državljskih in političnih pravicah ter Evropsko konvencijo o človekovih pravicah, obvezane zagotavljati neodvisen, svoboden in pluralističen tisk in druge medije;
- C. ker so medijske platforme bistvene za uveljavljanje pravice do svobode izražanja; ker je neodvisni tisk kot kolektivna manifestacija svobodnega izražanja eden ključnih akterjev v medijskem okolju in opravlja vlogo varuha demokracije;
- D. ker svoboda tiska, medijev, digitalnega sektorja in novinarstva velja za javno dobro;
- E. ker imajo (digitalne) medijske platforme vedno bolj globalno naravo, pa tudi vse večje število uporabnikov;
- F. ker so internet in mediji instrumenti, ki jih uporabljajo zagovorniki človekovih pravic;
- G. ker je nevtralnost omrežja bistveno načelo odprtega interneta, saj z zagotavljanjem konkurenčnosti in preglednosti ter poslovnih priložnosti spodbuja komunikacije, prav tako pa je koristna za poslovne priložnosti ter prispeva k inovacijam, ustvarjanju novih delovnih mest in rasti;
- H. ker so svoboda govora in izražanja, mediji in svoboda novinarjev po vsem svetu ogroženi, novinarji pa so pogosto tudi zagovorniki človekovih pravic, svobode združevanja, mnenja, vere in prepričanja; ker se novinarje pogosto preganja in se jim odvzema

svoboda;

- I. ker nove digitalne in spletne medijske platforme prispevajo k večji raznolikosti in pluralizmu;
- J. ker je treba prizadevanja in programe EU za spodbujanje in varovanje svobode tiska in medijev po vsem svetu optimizirati, ob tem pa izkoristiti dragoceno delo, ki ga opravljajo civilna družba in novinarske organizacije;
- K. ker je lahko EU na svetovnem prizorišču verodostojna le, če se znotraj nje varuje in spoštuje svoboda tiska in medijev;

Nedavni razvoj dogodkov

1. priznava, da vlade nosijo glavno odgovornost za zagotavljanje in obrambo svobode tiska in medijev; poudarja, da vlade nosijo glavno odgovornost za oviranje svobode tiska in medijev ter jo, v najslabšem primeru, vedno pogosteje omejujejo z izvajanjem pravnih pritiskov, npr. z zlorabljanjem protiteroristične in protiekstremistične zakonodaje in zakonov o državni varnosti, izdajstvu ali prevratništvu; ugotavlja, da je treba vzpostaviti ravnotežje med vprašanji nacionalne varnosti in svobodo obveščanja, da bo mogoče preprečiti zlorabe in zagotoviti neodvisnost tiska in drugih medijev; se zaveda, da imajo medijski imperiji, ki so v lasti politikov, včasih pooblastila za razširjanje napačnih informacij; poudarja, da morajo tisk in drugi mediji nujno delovati neodvisno ter brez političnih in finančnih pritiskov; je zaskrbljen zaradi dejstva, da so ocene svobode tiska in drugih medijev v številnih državah v Evropi in zunaj nje v skladu z najnovejšimi letnimi indeksi in analitičnimi poročili (gl. seznam v prilogi na koncu poročila A7-0176/2013) vse slabše;
2. poudarja, da so svobodni, neodvisni in pluralni spletni in tradicionalni mediji eden temeljnih kamnov demokracije in pluralizma; se zaveda pomena informacijskih virov kot jamstev za dejansko svobodo in pluralnost medijev; poudarja, da je ohranjanje in utrjevanje svobode in neodvisnosti svetovnih medijev v skupnem interesu; ugotavlja, da je vloga svobodnih in neodvisnih medijev ter neoviranega pretoka informacij izjemnega pomena za demokratične spremembe v nedemokratičnih režimih;
3. obžaluje dejstvo, da po vsem svetu prihaja do poškodb in umorov novinarjev, zato poudarja, kako pomembno se je boriti proti nekaznovanju; poudarja, da se oblasti ne bodo mogle spopadati z grožnjami in nasiljem ter zagotavljati varnosti novinarjev, če politični, pravosodni in policijski organi ne bodo odločno ukrepali proti napadalcem na novinarje in njihovo delo; poudarja, da posledice nekaznovanja ne vplivajo samo na svobodo tiska, temveč tudi na vsakodnevno delo novinarjev, saj ustvarjajo ozračje strahu in samocenzure; meni, da bi morala EU zavzeti odločnejše stališče do držav, ki nenehno dopuščajo, da ostanejo tovrstna dejanja nekaznovana, in poziva vse države, naj zagotovijo varnost novinarjev, ki so po vsem svetu tarča resnih zlorab, storilci pa pogosto ostanejo nekaznovani;
4. poudarja, da so zakoni, zakonska ureditev, ustrahovanje, globe in močno koncentrirano lastništvo v rokah politikov ali drugih z nasprotujočimi si interesi dejavniki, ki lahko omejijo svobodo pridobivanja informacij in dostopanja do njih ali ogrozijo svobodo izražanja;

5. poudarja, da vlade včasih izvajajo posreden pritisk na tisk in druge medije; ugotavlja, da so mediji v številnih državah močno odvisni od vladnega oglaševanja, ki lahko tako postane orodje za izvajanje pritiskov na medije, za omejevanje delovanja kritičnih medijev pa je mogoče uporabiti tudi licence in davčne globe;
6. obžaluje dejstvo, da se krepi kriminalizacija izražanja; opominja, da novinarje po vsem svetu pogosto zapirajo zaradi njihovega dela; se zaveda, da se zakoni o obrekovanju, bogokletstvu, razžalitvi, pa tudi zakonodaja o "upadu ugleda države v tujini" ali "homoseksualni propagandi", uporabljajo za zapiranje ali cenzuriranje novinarjev ter onemogočanje svobodnega izražanja; obžaluje, da cenzura spodbuja samocenzuro; poziva, da se preganjanje novinarjev konča in da se jim omogoči neodvisno delo, brez strahu pred nasiljem in obtožbami, ter da se nemudoma izpusti na prostost vse novinarje in pisce spletnih dnevnikov, ki so po krivici v zaporu zaradi svojega dela;
7. ostro obsoja dejstvo, da mnogi novinarji nimajo dostopa do pravne pomoči, medtem ko je njihov poklic vedno pogostejše v prvih vrstah boja za človekove pravice, v spletu ali zunaj njega;
8. meni, da je trend koncentriranega lastništva medijev v velikih konglomeratih grožnja svobodi medijev in pluralizmu, zlasti če vzporedno poteka tudi digitalizacija; poudarja pomen odprte in spodbudne osnovne medijske infrastrukture ter obstoja neodvisnih regulatorjev;
9. se zaveda potenciala zasebnih fundacij in nevladnih organizacij, ki podpirajo kakovostno novinarstvo in so gonilo inovacij;
10. poudarja, da se podjetja, čeprav nosijo nove odgovornosti v globalno in digitalno povezanem svetu, soočajo tudi z novimi izzivi na področjih, ki so bila tradicionalno v domeni javnih organov; se zaveda, da vladne omejitve, ki vplivajo na spletno vsebino in storitve, vršijo pritisk na uredniško neodvisnost in kontinuiteto storitev;
11. priznava, da se mediji vse prepogosto uporabljajo kot tradicionalna propagandna orodja oziroma so vpleteni v takšno propagando in da so, zlasti v primeru javnih medijev, finančna in politična neodvisnost ter pluralizem bistvenega pomena; poudarja, da svobodni in neodvisni javni mediji igrajo osrednjo vlogo pri utrjevanju demokracije, večji udeležbi civilne družbe v javnih razpravah in zadevah, pa tudi pri povečevanju vpliva državljanov na poti v demokracijo;
12. spodbuja oblikovanje etičnih kodeksov za novinarje, pa tudi za vse tiste, ki so udeleženi pri upravljanju ponudnikov informacij, da se zagotovi popolna neodvisnost novinarjev in medijskih hiš; se zaveda, da bi bilo treba te kodekse tudi spoštovati, kar bi dosegli z ustanovitvijo neodvisnih regulativnih organov;

Digitalizacija

13. priznava potencialni vpliv današnjih vedno bolj digitaliziranih medijev in njihovo zmožnost, da posamezniku s povečevanjem stopnje informacij in kritičnega razmišljanja zagotovijo moč, in se zaveda, da tak razvoj dogodkov zbuja tesnobo, zlasti pri avtoritarnih režimih;

14. priznava, da so digitalni in spletni mediji v zadnjih letih odigrali pomembno vlogo v vstajah proti diktatorskim režimom;
15. poudarja, da je tako spletni kot nespletni dostop do informacij potreben za razvoj mnenj in izražanja ter za izražanje in sporočanje vsebin prek medijskih platform, ker vse to zagotavlja bistven nadzor nad oblastjo;
16. priznava, da je digitalizacija medijev in informacij okrepila njihov doseg in vpliv, hkrati pa zabrisala tanko mejo med informacijo in mnenjem; je seznanjen z občutnim povečanjem uporabniško ustvarjenih vsebin in državljanskega novinarstva;
17. meni, da digitalizacija tiska in medijev dodaja novo plast v medijsko pokrajino, kar odpira vprašanja v zvezi z dostopom, kakovostjo, objektivnostjo informacij in varovanjem le-te;
18. poudarja, da lahko digitalizacija ljudem olajša dostop do informacij in nadzor nad uradniki, prav tako pa zagotovi izmenjavo in širjenje podatkov in dokumentov ter razkrivanje krivic in korupcije;
19. poudarja, da bi morali, če želimo izkoristiti celoten potencial informacijske infrastrukture, zagotoviti medopravilnost na svetovni ravni in ustrezne predpise, te elemente informacijske in komunikacijske tehnologije pa vključiti tako v obstoječo kot v razvijajočo se medijsko okolje, v povezavi s temeljnimi zahtevami za neodvisnost, pluralnost in raznolikost;
20. obžaluje vse poskuse, da bi se ustvarile različne oblike „zaprtga interneta“, saj gre za hude kršitve pravice do obveščenosti; poziva vse oblasti, naj se takšnim poskusom odrečejo;
21. je zaskrbljen zaradi množičnega nadzora, množičnega cenzuriranja ter teženj po blokiranju in filtriranju, ki ne vplivajo le na medije ter delo novinarjev in avtorjev spletnih dnevnikov, temveč ovirajo tudi prizadevanja civilne družbe za pomembne politične, gospodarske in socialne premike; obsoja vsa dejanja in poskuse aretacije avtorjev spletnih dnevnikov, ker v tem vidi napad na svobodo govora in mnenja;
22. obžaluje dejstvo, da številne tehnologije in storitve, ki se v državah nečlanicah uporabljajo za kršenje človekovih pravic s cenzuriranjem informacij, množičnim nadzorom, spremljanjem ter iskanjem in sledenjem državljanom in njihovi uporabi (mobilnih) telefonskih omrežij in interneta, izvirajo iz EU; poziva Komisijo, naj sprejme vse ukrepe, potrebne za ustavitev te trgovine z digitalnim orožjem;
23. poudarja potrebo po boljšem razumevanju vloge posrednikov in njihovih odgovornosti; meni, da lahko tržni regulatorji pomagajo ohranjati konkurenco, da pa je treba raziskovati tudi nove načine vključevanja zasebnih akterjev, da se ohrani javna vrednost informacij; priznava, da lahko samoregulacija vodi v specifična tveganja, če ni (demokratskega) nadzora;
24. poudarja, da so digitalne in (računalniške) na podatke osredotočene platforme ali storitve, kot so iskalniki, v zasebni lasti in zahtevajo preglednost, da se ohrani javna vrednost informacij ter prepreči omejevanje dostopa do informacij in svobode izražanja;

25. poudarja, da je treba zavarovati prijavitelje in vire ter da si mora EU po vsem svetu prizadevati za to;
26. ostro obsoja vse poskuse, da bi se internet in druge spletne medije uporabljalo za spodbujanje in podpiranje terorističnih dejavnosti; poziva oblasti, naj glede tega zavzamejo odločno stališče;

Politike in zunanje dejavnosti EU

27. poudarja, da je spodbujanje in varovanje svobode tiska in medijev v svetu bistveno, če želimo, da EU velja za skupnost vrednot; poudarja, da bi morala EU odločno prevzeti politično vodilno vlogo, da bo zagotovila varstvo novinarjev po vsem svetu;
28. je prepričan, da bi morala EU igrati vodilno vlogo pri zagotavljanju, da mediji ostanejo neodvisni, pluralistični in raznoliki, ter pri varovanju položaja, svobode in varnosti novinarjev ter avtorjev spletnih dnevnikov; poudarja, da v ta namen EU ne bi smela posegati v vsebino, temveč bi morala podpirati spodbudno okolje in odpravo omejevanja svobode izražanja po svetu;
29. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so v zadnjih letih tudi nekateri mediji v EU pod nadzorom zaradi neetičnega in domnevno nezakonitega ravnanja; meni, da EU lahko daje zgled le, če bo rešila težave v okviru lastnih meja;
30. spodbuja Komisijo, naj še naprej pozorno spremlja neodvisnost tiska in drugih medijev v državah članicah;
31. meni, da EU svobodo tiska in medijev sicer obravnava v različnih politikah in programih, a ni posebej celovito osredotočena nanjo, prav tako pa nima usklajene vodilne vizije in primerjalnih meril;
32. meni, da pomanjkanje celovite strategije prinaša tveganje razdrobljenosti ter opuščanja pomembnih političnih načel preglednosti in odgovornosti;

Strategija

33. poziva Komisijo, predvsem GD DEVCO, in Evropsko službo za zunanje delovanje (EEAS), naj izboljšata svoje sodelovanje in usklajevanje načrtovanja programov, zlasti s prizadevanjem za sinergije v političnem in diplomatskem delu ter s skupnim izvajanjem, vključno s spremljanjem in ocenjevanjem financiranja in projektov; poziva Komisijo, naj izboljša svojo analizo in vrednotenje preteklega, obstoječega in prihodnjega načrtovanja programov ter objavi rezultate;
34. poziva k prehodu s priložnostnega financiranja projektov na bolj trajnosten pristop, ki bi vključeval tudi zasebne donatorje in sogovornike; priznava potrebo po pristopu k načrtovanju programov, prilagojenemu posameznim situacijam, tako na nacionalni kot na regionalni ravni;
35. poziva EU, naj igra pomembnejšo vlogo zlasti v državah kandidatkah, pa tudi v odnosih z neposrednimi južnimi in vzhodnimi sosedami in v okviru pogajanj za trgovinske in pridružitvene sporazume; poziva EU, naj sprejme strategijo, s katero bi zagotovila tesno

spremljanje in odzivanje na spremembe v zakonodaji, ki omejujejo pluralizem in svobodo tiska v tretjih državah;

36. poudarja, da je treba obstoječe zunanje finančne instrumente, kot je evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR), geografske instrumente in drugo uporabljati prožno, da bi tako prispevali h krepitvi civilne družbe; poudarja, da sta lokalna zavezanost in krepitev zmogljivosti bistvena za zagotavljanje trajnostnega razvoja in napredka;
37. poudarja, da bi EU morala podpirati izobraževanje in usposabljanje oblikovalcev politike, regulatorjev ter medijev v tretjih državah, in sicer s ciljem spodbujanja svobode tiska in medijev ter ustreznih in tehnološko nevtralnih oblik regulacije trga, ob tem pa zlasti opozarja, da se v prehodnih obdobjih svoboščine pogosto omejujejo v imenu stabilnosti in varnosti;
38. poudarja, da bi morala biti razvoj medijev in omogočanje svobode izražanja pomemben del dialoga EU na ravni držav; poudarja, da je treba v trgovinskih, partnerskih in pridružitvenih sporazumih EU ter sporazumih o sodelovanju s tretjimi državami v skladu s členom 21 PEU spoštovati jasna primerljiva merila in pogoje; poziva ESZD in Komisijo, naj spoštujeta in uresničujeta poročila in priporočila EP glede pogajanj o takšnih sporazumih; opominja, da so jasnost, doslednost, usklajevanje in preglednost med Parlamentom, ESZD in Komisijo pri uveljavljanju in spremljanju temeljnih človekovih pravic ključnega pomena za verodostojnost in uspešnost EU pri odnosih in stikih s tretjimi državami;
39. poziva Komisijo, naj boj proti nekaznovanju postane ena njenih prednostnih nalog v programih za svobodo izražanja in medijev, tudi s ponujanjem pomoči pri preiskovanju zločinov proti novinarjem, ustanavljanjem skladov za pravno varstvo in zagotavljanjem strokovnega znanja;
40. meni, da financiranje EU ne bi smelo biti omejeno na specializirane mednarodne organizacije (posrednike), temveč bi morale vključevati tudi lokalne organizacije;
41. poziva Komisijo, naj ponovno prouči klavzule o zaupnosti v svojem financiranju človekovih pravic v okviru tiska in medijev, ker omogočajo diskreditacijo novinarjev, medijskih hiš ali nevladnih organizacij in s tem zmanjšujejo verodostojnost dejavnosti EU na področju človekovih pravic, ki so same po sebi odprte in pregledne;
42. poudarja, da bi se morali tudi programi za tisk in medije osredotočati na izboljšanje (državnih in pravnih) struktur ter podporo lokalnim medijskim družbam in podjetjem za izboljšanje njihove preglednosti, neodvisnosti, sposobnosti trajnostnega delovanja, strokovnosti in odprtosti; poudarja, bi se morale politike EU na področju medijev z zagotavljanjem podpore neodvisnim in novim medijem zavzemati za čim večji pluralizem in raznolikost;
43. spominja, da sta svoboda izražanja in pluralizem medijev, tudi v internetu, osrednji evropski vrednoti; poudarja temeljni pomen svobode tiska in medijev v politiki širitve EU ter digitalnih svoboščin v tem okviru, ob upoštevanju, da so te svoboščine človekove pravice in da so zato sestavni del političnih kopenhavskih meril;

44. meni, da bi EU morala sestavine podpore tisku in medijem vključiti v svojo pomoč na volitvah, na primer s spodbujanjem sodelovanja med organi za upravljanje volitev v tretjih državah in tiskom, da bi se izboljšali preglednost in legitimnost volilnega postopka in rezultatov;
45. meni, da bi se morala EU v državah v tranziciji osredotočiti na svobodo tiska in drugih medijev v okviru procesa sprave in obnove;
46. odobrava in pozdravlja pomembno delo številnih mednarodnih (novinarskih) organizacij na področju svobode tiska in drugih medijev ter poudarja, da bi morale biti deležne polne podpore EU, saj z ohranjanjem bistvenih vezi opravljajo izjemno pomembno nalogo;
47. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj čim bolj izkoristi sodelovanje EU v večstranskih forumih, ki se osredotočajo na svobodo tiska in medijev ter digitalne svoboščine, kot sta Svet Evrope in OVSE, ter v okviru ZN;
48. poziva Komisijo, Svet in ESZD, naj čim prej sprejmejo strategijo za svobodo tiska in medijev v okviru zunanje politike EU, priporočila iz tega poročila pa vključijo v prihodnje smernice za svobodo izražanja v spletu in zunaj njega;
49. zahteva, da se to poročilo obravnava in sprejme v tesni povezavi z resolucijo o strategiji digitalne svobode v zunanji politiki EU;

o

o o

50. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visoki predstavnici za skupno zunanjo in varnostno politiko/podpredsednici Komisije, Evropski službi za zunanje delovanje, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, vladam in parlamentom držav članic, Uradu visokega komisarja ZN za človekove pravice, Unescu, Svetu Evrope in Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi.